

Jeg gaar dernæst over til at omtale det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Blem) fremdrog, nemlig Forholdene paa Goodmonyard Station ovre i London. Det glædede mig at høre Udtalelser fra det ærede Medlem om, at han i det hele taget fandt, at der var sket gode Fremskridt med Hensyn til vore Eksportforhold i Esbjerg, og at han ligeledes maatte erkende, at for den anden Station, Bishopsgate, vare Forholdene tilfredsstillende, og det fandt ogsaa Tilslutning fra et andet æret Medlem, som i Fjor angreb mig ret skarpt i disse Forhold, men som dog i Aar udtalte, at skønt der var meget tilbage at ønske, maatte han erkende, at der var sket Fremskridt. Det kan ikke andet end glæde mig, og selvfølgelig skulle vi blive ved at forsøge at gøre Fremskridt. Naar nu det ærede Medlem har anket over, at Flæskets Modtagelse paa Goodmonyard Station ikke er saa god, som den havde været, fordi der ikke er tilstrækkelig køligt om Sommeren, og at Flæsket derved taber, naar det skal ligge over nogle Dage, og at det kan repræsentere ret betydelige Tab for det danske Landbrug i enkelte givne Tilfælde, saa maa jeg til en vis Grad give det ærede Medlem Ret. Det er naturligvis ikke saa fuldkomment, som det burde være, og jeg skal endogsaa gaa saa vidt, at jeg indrømmer det ærede Medlem, at det i enkelte Tilfælde slet ikke har været godt, men jeg vil dog her fremhæve, at det naturligvis altid er en vanskelig Sag at skulle bygge i et fremmed Land; jeg skal gerne indlede baade Forhandlinger og Undersøgelser om, hvorvidt det er muligt at faa et Kølerum indrettet paa Goodmonyard Station, men jeg skjuler ikke for mig selv, at det let vil blive en meget dyr Historie; det er dyre Forhold, hvorunder man skal bygge ovre i London, og det har ogsaa sin Betænkkelighed over for Fremtiden, at man saa stærkt binder sig paa et enkelt Sted og til et enkelt Selskab. Men, som sagt, jeg erkender den store Betydning, det har for vort Landbrug, at vort Flæsk bliver ordentlig behandlet ovre i London, og jeg skal tage Sagen under nøje Overvejelse og undersøge, hvorvidt der er noget at udrette i saa Henseende. Siden jeg er ved Forholdene i England, skal jeg gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), som udtalte, at der i Sommerens Løb har været fremsat Ønsker om, at man kunde faa det engelske Marked aabnet for vor Kreaturudførsel. Der er kommet Ting frem, som

tyde paa, at der mulig var nogen Strøm-kæntring eller Strømningsændring fremme i England i denne Retning, at man erkender derovre, at Danmark er et af de Lande i Europa, hvor Kreaturerne ere mindst udsatte for eller mindst befængte med smitsomme Sygdomme. Det sidste vil jeg lade staa for det ærede Medlems Regning. Det er ganske sikkert, at der vist ikke i noget Land bliver gjort saa meget for at bekæmpe de smitsomme Sygdomme som i Danmark, men de Artikler, som kom frem i Fjor omkring i England om de danske Kreaturforhold og Forholdene i vore Stalde, tyde ikke paa, at man i England har den Opfattelse, at vi ere det mindst smittede Land i Europa. Tværtimod fremkom der jo der Udtalelser for, at Forholdene her ere meget slette. Men nu med Hensyn til selve Spørgsmaalet om, hvorvidt der er nogen Mulighed for at faa genaabnet det engelske Marked for Indførsel af levende Kreaturer, tror jeg, at jeg i saa Henseende bør advare imod at give sig hen til for store Illusioner. Jeg ved ikke, hvorpaa det ærede Medlem begrunder sin Mening om, at der er en Strøm-kæntring i saa Henseende i England. Jeg har ingen Erfaring høstet i saa Henseende. Jeg har her en Skrivelse fra den danske Generalkonsul Delcomyn i London, hvorefter jeg skal tillade mig at anføre enkelte Punkter. Generalkonsulen meddeler, at det er ham ganske ubekendt, at der i ledende Kredse i England har rejst sig Stemmer for, at dansk Kvæg paa ny skulde kunne indføres i England, og han tror heller ikke, at der er fjerneste Udsigt til, at det engelske Marked vil blive aabnet igen for saadant. Havde der virkelig været nogen offentlig Stemning derfor, vilde den uden Tvivl snart have givet sig Udslag enten i Forespørgsel i Parlamentet eller paa anden Maade være kommet offentlig frem. Generalkonsulen har heller ikke erfaret undtagen af danske Aviser, at saadant skulde kunne opnaas ved at indrømme England Nedsættelse i Toldafgifter paa engelske Industriprodukter, saa meget mindre som hele Eksporten til Danmark kun udgør ca. 4 Millioner Pund eller knap 2 pCt. af hele Eksporten af Englands Produkter. Han anser det derfor for højst usandsynligt, at den engelske Regering vilde indlade sig paa et saadant Arrangement, som ikke kan siges at stemme med den gængse Opfattelse af engelsk Toldpolitik, og som desuden vanskelig kunde iværksættes uden at gøre andre Nationer lignende Indrømmelser. Paa den